

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 32, 2026

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:25609](#) 07-09-2026

Strafrecht.

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2026:3791](#) 03-09-2026

Strafrecht.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:24311](#) 26-08-2026

De man heeft een boottocht gemaakt.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2026:6747](#) 24-08-2026

Deelgeschil.

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2026:6740](#) 14-08-2026

Deelgeschil.

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGEAC:2025:373](#) 01-12-2025

De werknemer was in dienst bij de werkgever als Operator in de dieselcentrale.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zijn ex-partner in haar woning vermoord door haar met een dolk tientallen malen te steken. Daarnaast heeft de verdachte zich schuldig gemaakt aan het bezit van 6.255 kinderpornografische afbeeldingen en video's. De vader, de moeder en de zus van het slachtoffer hebben zich als benadeelde partij gevoegd in het strafproces. De vader en moeder vorderen beide € 17.500 aan immateriële schade (affectieschade). De zus vordert € 20.000 aan immateriële schade (shockschade). De rechtbank is van oordeel dat de vader en de moeder als ouders van het slachtoffer recht hebben op affectieschade als bedoeld in artikel 6:108 lid 3 BW. De rechtbank zal dan ook een bedrag van € 17.500 aan affectieschade toewijzen. De rechtbank is daarnaast van oordeel dat voor de shockschade aan alle criteria is voldaan. De zus heeft het slachtoffer moeten identificeren en zij is daardoor direct geconfronteerd met de schokkende wijze waarop het slachtoffer om het leven is gebracht. Dit is te meer invoelbaar nu het gaat om haar zus en zij blijkens het dossier een nauwe affectieve band met elkaar hadden. Verder is door de zus voldoende onderbouwd dat zij door de directe confrontatie met het verminkte lichaam van haar zus PTSS en een recidiverende depressieve stoornis heeft opgelopen. Ook heeft zij de woning van haar zus moeten opruimen en schoonmaken. De rechtbank wijst het gevorderde bedrag van € 20.000 volledig toe.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 07-09-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:25609

Zaaknummer: 09/094940-23 en 09/275150-23 (t.t.z. gevoegd)

Rechters: S.M. Krans, J. Schaaf en E.R.F. van Engelen

Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan zware mishandeling van een destijds 14-jarige jongen. De jongen is ten gevolge hiervan blind geworden aan zijn rechteroog. De jongen heeft zich als benadeelde partij gevoegd en vordert een bedrag van € 37.000 ter vergoeding van immateriële schade. Gelet op de medische stukken stelt de rechtbank vast dat de jongen voor de rest van zijn leven zal moeten leven met één zeer slechtzienend tot blind oog, waarbij de kans op verbetering zeer klein is. Gelet op de jonge leeftijd van de jongen en de periode dat hij de gevolgen van het geweldsincident nog moet dragen, is de rechtbank van oordeel dat een bedrag van € 37.000 ter vergoeding van immateriële schade zonder meer billijk is. De rechtbank is van oordeel dat geen sprake is van eigen schuld bij aangever. De rechtbank ziet daarom ook geen aanleiding om op die grond de immateriële schade te matigen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 03-09-2026

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2026:3791

Zaaknummer: 18/056216-26

Rechters: M. Brinksma, L.M.B. Soppe en Eckert, H.P. H.P. Eckert

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

De man heeft een boottocht gemaakt. Tijdens de tocht zit de man op een zitplaats met een verhoogde ondergrond waar zijn voeten op rusten. Verder is zijn zitplaats, anders dan de andere zitplaatsen in de boot, niet voorzien van een stalen beugel om zich aan vast te houden. Als de boot op hoge snelheid vaart, raakt de man los van zijn zitplaats, komt ten val en breekt een ruggenwervel. Sindsdien kampt hij met zenuwpijn aan beide benen. Deze pijn heeft impact op zowel zijn werkende als privéleven. Ten tijde van het ongeval was het boottochtbedrijf verzekerd. Deze zaak gaat over de vraag of de verzekeraar zich namens zijn verzekerde, het boottochtbedrijf, kan beroepen op de wettelijke limiet die geldt voor de aansprakelijkheid van de vervoerder van personen over binnenwateren. De rechtbank oordeelt dat dit inderdaad het geval is. De reden hiervoor is dat het boottochtbedrijf als vervoerder in de zin van de wet moet worden beschouwd. Verder kan niet worden vastgesteld dat het boottochtbedrijf bewust roekeloos heeft gehandeld, is er geen sprake van rechtsverwerking aan de zijde van de verzekeraar en is het beroep op deze limiet ook niet naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar. Daarnaast gaat deze zaak over de vraag of de man aanspraak heeft op vergoeding van buitengerechtelijke kosten en van wettelijke rente over het bedrag van de limiet. De rechtbank oordeelt dat de man geen recht heeft op vergoeding van buitengerechtelijke kosten maar wel op vergoeding van wettelijke rente.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 26-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:24311

Zaaknummer: C/09/701414

Rechters: J. van der Lee

Advocaten: H. van Lingen en T. Hussein

Wetsartikelen: 8:970 BW, 8:974 BW, 8:983 BW en 8:984 BW

RECHTSPRAAK

De werknemer was in dienst bij de werkgever als Operator in de dieselcentrale. Tijdens het bijvullen van smeerolie was er een explosie. De werknemer heeft hier erge pijn aan zijn oor en angsten aan overgehouden. Deze zaak gaat in de kern om de vraag of de voormalige werkgever aansprakelijk is voor schade die de werknemer stelt te hebben geleden (I) als gevolg van het bedrijfsongeval en (II) tijdens zijn werkzaamheden na het bedrijfsongeval. De werkgever stelt dat de vordering is verjaard, in ieder geval voor zover deze ziet op de schade die de werknemer stelt te hebben geleden als gevolg van het bedrijfsongeval. Vast staat dat de werknemer op 25 januari 2008 betrokken is geweest bij een bedrijfsongeval. De werknemer heeft de werkgever echter pas in 2022 aansprakelijk gesteld. Volgens de werknemer geldt echter een verjaringstermijn van twintig jaar, omdat hij in 2008 nog niet bekend was met de omvang en de permanente aard van de schade. Uit alle stukken volgt dat direct na het bedrijfsongeval al sprake was van gehoorklachten en dat de werknemer daarmee bekend was. Daarnaast stelt de werknemer dat het beroep op de verjaringstermijn van vijf jaar naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Het gerecht volgt de werknemer hierin niet, er zijn geen omstandigheden naar voren gebracht die een beroep op verjaring onaanvaardbaar maken. Dit brengt mee dat de vordering tot schadevergoeding is verjaard. Met betrekking tot de aansprakelijkheid voor schade ontstaan na het bedrijfsongeval is het gerecht van oordeel dat de werknemer onvoldoende heeft onderbouwd dat hij, als gevolg van het handelen en nalaten van de werkgever dan wel de werkomstandigheden na het bedrijfsongeval, schade heeft geleden. De vorderingen van de werknemer worden afgewezen.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 01-12-2025

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2025:373

Zaaknummer: CUR202404862

Rechters: M. Woerdman

Advocaten: M.A. van der Hoeven, M.T.C. Römer en M.R. Hammoud

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Als voorbereiding op uitzending heeft de werkneemster in opdracht van haar werkgever een meerdaagse HEAT-course gevolgd bij het trainingsinstituut. Onderdeel van de training was een simulatie waarbij cursisten dekking moesten zoeken onder geweervuur. Tijdens die simulatie is de werkneemster ten val gekomen waarbij zij letsel heeft opgelopen aan haar rechterenkelgewricht. Volgens de werkneemster zijn voorafgaand aan de simulatieoefening onvoldoende instructies gegeven. Daarnaast stelt de werkneemster dat de oefening plaatsvond in een omgeving die onvoldoende veilig was ingericht. Hoewel vastgesteld kan worden dat de instructie 'dive to the ground' is gegeven en ook vastgesteld kan worden dat de werkneemster zich daar niet aan heeft gehouden, is het van belang om vast te stellen of er vóór de simulatie andere, tegenstrijdige instructies zijn gegeven waar de werkneemster zich vervolgens wél aan heeft gehouden. Daarbij acht de kantonrechter mede van belang dat tijdens de simulatie gebruik werd gemaakt van geweerschoten in een nagebootste gevaarsituatie. Niet uitgesloten is dat een dergelijke setting aanleiding kan geven tot schrik-, stress- of paniekreacties en daarmee tot onvoorspelbaar gedrag van deelnemers. Juist daarom kan de inhoud van de vooraf gegeven instructies van betekenis zijn voor de beoordeling of er maatregelen zijn getroffen die redelijkerwijs noodzakelijk waren om schade te voorkomen. Partijen verschillen wezenlijk van mening over de inhoud van de instructies en over de vraag welke aandacht voorafgaand is besteed aan de risico's van het terrein en aan de wijze waarop deelnemers daarop moesten reageren. Daarnaast verschillen partijen van mening over de omstandigheden van het terrein waarop het ongeval heeft plaatsgevonden. Deze geschilpunten raken rechtstreeks de vraag of de werkgever heeft voldaan aan zijn

zorgplicht. Voor de beantwoording daarvan is nadere bewijslevering nodig, dit valt buiten het bestek van de deelgeschilprocedure. Het verzoek zal daarom op grond van artikel 1019z Rv worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:6740

Zaaknummer: K/5001/12025204

Rechters: W. van der Boon

Advocaten: S.B.W. du Plessis en D.M. Gouweloos

Wetsartikelen: 7:658 BW en 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. De uitzendkracht is via het uitzendbureau in dienst getreden bij het bedrijf in de functie van inpakker vleesindustrie. Tijdens de werkzaamheden is een collega met een elektrische stapelaar over de voet van de werknemer gereden. De werknemer heeft hierdoor ernstig voetletsel opgelopen. Uit de overgelegde stukken, in het bijzonder de ongevalsrapportage van het bedrijf, blijkt dat de bij het ongeval betrokken elektrische stapelaar niet een arbeidsmiddel was dat binnen de organisatie van het bedrijf gebruikelijk werd ingezet. Naar het oordeel van de kantonrechter brengt dit nog niet mee dat het gebruik daarvan in strijd was met de zorgplicht. Wel is van belang dat de organisatie (van de veiligheid) kennelijk niet op het gebruik van dit type stapelaar was ingericht. Juist als een werkgever een van de gebruikelijke situatie afwijkend arbeidsmiddel inzet, dient de werkgever zich ervan te vergewissen dat dit arbeidsmiddel veilig binnen de bestaande werkomgeving kan worden gebruikt. Het uitzendbureau en het bedrijf hebben niet betwist dat de op hen rustende zorgplicht is geschonden. Daarom staat de aansprakelijkheid van beide werkgevers vast. Daarnaast oordeelt de kantonrechter dat uit de stukken de aansprakelijkheid van het bedrijf kan worden aangenomen. De stapelaar reed ten tijde van het ongeval achteruit. Voor de werknemer was toen zijn zicht door hoog opgestapelde kratten beperkt. Daarnaast staat vast dat er geen spiegels waren geplaatst op de stapelaar. Na het ongeval zijn er maatregelen getroffen om het zicht te verbeteren. De kantonrechter oordeelt dat van het bedrijf verwacht had mogen worden dat het maatregelen nam. Nu het bedrijf dat heeft nagelaten, heeft het zijn zorgplicht als bedoeld in artikel 7:658 BW, geschonden. Het verzochte voorschot aan smartengeld wordt toegewezen. De kantonrechter verklaart voor het recht dat beide

werkgevers aansprakelijk zijn op grond van artikel 7:658 BW.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 24-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:6747

Zaaknummer: K/5001/12141577

Rechters: E.W. de Groot

Advocaten: J.C. Braanker en E.J.L. Mulderink

Wetsartikelen: 7:658 BW en 1019w Rv